

Nagovor Paul Gosar

Prijatelji, spoštovani gosti, cenjeni člani Svetovnega slovenskega kongresa!

Za velik privilegij si štejem, da vas lahko pozdravim na tej pomembni konferenci, posvečeni slovenskim knjižnicam, arhivov in kulturni dediščini po svetu. Zame, kot Američana, ponosnega na svoje slovenske korenine in dediščino, ima ta dogodek tudi zelo globok osebni pomen. Naše skupnosti so vedno razumele, da dediščina niso le zgodbe, ki jih pripovedujemo, so temelj na katerem stojimo in so most med generacijami; je poklon preteklim rodovom in spomin nanje ter hkrati navdih za prihodnje rodove.

V ZDA, ki predstavljajo dom največje slovenske izseljenske skupnosti, to vlogo dediščine vidimo vsak dan – v naših cerkvah, kulturnih centrih, festivalih in jeziku, ki še živi znotraj naših družin. To so izjemni primeri, kaj so izseljenci in njihovi potomci zgradili in ponosno ohranili. Seveda pa obstajajo tudi izzivi. Ko starejše generacije umirajo, organizacije iščejo nove načine, kako preživeti. Tradicije, ki so nekoč prežemale celotne soseske in skupnosti, so danes v nevarnosti, da se izgubijo, če jim ne posvečamo potrebne pozornosti. Zato je vaše delo pri Svetovnem slovenskem kongresu tako ključnega pomena. Zagotavljate, da slovenska identiteta ne le preživi, ampak da cveti. Ne gre le za ohranitev, to je tudi prenova in novo osmišljanje, novo ovrednotenje naše istovetnosti. Tako svetu še naprej oznanjamo naše vrednote: družino, trdo delo, vero in globoko spoštovanje svobode. To so vrednote, ki jih tudi sam vsak dan zagovarjam kot kongresnik. Zato bi se vam najlepše zahvalil za vašo predanost, da bodo potomci slovenskih izseljencev v ZDA in povsod po svetu še naprej ohranili zavedanje od kje prihajajo in bodo zaradi tega bolj samozavestno stopali skozi življenje in živeli na tem svetu.

Naj Bog blagoslovi Svetovni slovenski kongres in vaše delo, naj Bog blagoslovi Slovenijo in Ameriko!